

U cesty stál dřív měl lásky jak na příděl
Proč ho nikdo nechce svézt to vůbec nevěděl
A z domu který už dost starý vypadá
Na něj padaj zrnka písku do kapes je ukládá.

Z posledních sil ještě jednou zamával
V tom mu člověk zastavil co vůz divný ovládal
Zlaté znamení nad černou kapotou
A za pár písku zrnek vzal jej cestou
Prachem zavátou

Prosím kdybyste mě vzal kde nemusím se bát
Staré omítky co padá na chodník
Já ji totiž sám namíchal a pak jsem musel stát
A poslouchat co křičí domovník.

Konečná žádný dům tam nestojí
A rány bolavé se tam vůbec nehodí
Mléko pláče co je dávno rozlité
Tmavou příkrývkou všech časů
Je tam navždy zakryté

Prosím kdybyste mě vzal kde nemusím se bát
Staré omítky co padá na chodník
Já ji totiž sám namíchal a pak jsem musel stát
A poslouchat co křičí domovník.

Prosím kdybyste mě vzal kde nemusím se bát
Staré omítky co padá na chodník
Já ji totiž sám namíchal a pak jsem musel stát
A poslouchat co křičí domovník.